

*Ali GÜRBÜZ, ** Hüseyin ÖZKAN

*Mimar Sinan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor
**Muğla Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

aligurbuz83@hotmail.com

ORIGINAL ARTICLE

DETERMINING THE ATTITUDE OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS TOWARDS PHYSICAL EDUCATION AND SPORT LESSON (MUĞLA SAMPLE)

Abstract

The purpose of this research is to determine the attitude of secondary school students in Muğla towards Physical Education and Sports lessons. While secondary school students in Muğla from the scope of this research, 458 volunteer secondary school students (232 of whom are male and 226 of whom are female) who were selected randomly from 8 secondary schools from the 6th, 7th and 8th grade classes form the sample of the research. Survey method was used collect data. Demographic features are covered in the first part of the survey while the scale of physical education and attitude which Demirhan and Altay (2001) revised in the second part. SPSS (16) statistics programme used to evaluate the data and the level of significance was taken as ($p < 0,05$). The frequency analyses were performed to determine the percentage of demographic data and survey items. The T-test is used to compare the gender and attitude towards physical education in independent groups. One-way analysis of variance is utilized to compare the attitude towards physical education and the parameters age, level of class and success. Significant difference was not found between the attitude grades towards the physical education lesson of the male and female students ($P < 0,05$).

Key Words: Attitude, Physical Education and Sports, Secondary Schools

İLKÖĞRETİM İKİNCİ KADEME ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLARININ BELİRLENMESİ (MUĞLA İL ÖRNEĞİ)

Özet

Bu araştırmanın amacı; Muğla ili İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesidir. Araştırmanın evrenini Muğla ili ilköğretim ikinci kademe öğrencileri oluştururken; örneklem grubunu ise aralarından rastgele yöntemle seçilmiş 8 ilköğretim okulundaki 6,7. ve 8. sınıfta öğrenim gören 232'si erkek 226'sı kız olmak üzere toplam 458 gönüllü öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Demirhan ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin birinci bölümünde demografik özellikler, ikinci bölümünde ise Demirhan ve Altay (2001)'in revize ettiği, beden eğitimi ve spor tutum ölçeği (BESTÖ) yer almıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS (16) istatistik programı kullanılmış ve anlamlılık düzeyi ($p < 0,05$) alınmıştır. Araştırmada katılımcıların demografik özellikleri ile ankete verdikleri cevapların yüzdelerli dağılımlarının belirlenmesinde frekans analizi; cinsiyetler ile beden eğitim dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t-testi; yaş, gibi değişkenlere göre beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır. ($P < 0,05$). Verilerin çözümlenmesi sonucunda, öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($P < 0,05$).

Anahtar Kelimeler: : Tutum, Beden Eğitimi ve Spor, İlköğretim

I.GİRİŞ

Eğitimde, öğrenme sürecinde sadece öğrencilerin bilgi ve becerilerini geliştirmekle yetinmeyiz. Onların duygusal, toplumsal, zihinsel ve fiziksel yönleriyle de geliştirmek, değiştirmek, problemlerini çözecek bir bütün olarak kendilerine yeterli duruma getirmekle de yükümlüüz (Ercan, 1998, s.9).

Okul programlarındaki etkinlikler (bilim alanlarına dayalı dersler, günlük yaşam sorunlarını çözme becerileri, duyuşsal ve psikomotor beceri ve hobiler, kültürel ve sosyal aktiviteler) çocukların bilişsel düzeylerine uygun olarak aşamalı olarak düzenlenmelidir. Yani ilköğretimde paylaşılan bir etkinlik bir üst eğitim kurumunda geliştirilerek sürdürülmelidir. Örneğin günümüz çocuklarının (özellikle büyük kentlerde) en büyük sorunlarından biri; yeterince psikomotor etkinliklerde bulunmamak, yeterince spor yapmamak olarak göze çarpmaktadır (Yapıcı, 2004, s.44).

Öğrencileri tanıma ve onların eğitimi belirli özellikleriyle öğrenme; planlama, uygulama ve değerlendirme işlevlerinde olumlu kararlar verebilme, sonuçlar alabilme olanağına kavuşmaktır. Öğrencileri tanıma eyleminde başarılı olabilmek için, onların yaşadıkları toplumsal çevreleriyle birlikte bir bütün olarak düşünmek, öyle ele almak gerekir. Öğrencilerin tutumları onların başarılarını etkiledikleri için tutumlarının tanınması, geliştirilmesi ya da değiştirilmesi gerekir. Ayrıca toplumsal kurumlara, kurallara ve değerlere karşı da olumlu tutumlar geliştirmek, onları bu yönleriyle tanıyarak gerçekleştirilebilir (Ercan, 1998, 83).

Tutumlar kişilerin davranışlarını şekillendiren duyuşsal etmenlerdir. Kişinin davranışının yönü ve şiddetini etkilerler. Eğitim ortamında son yıllarda yapılan çalışmalar öğrencilerin derse, materyale ve öğretmene ilişkin oluşturdukları tutumların ders başarısını etkilediğini ortaya koymuştur (Hünük, 2006, s.1).

Tutumlar öğrenme esnasında ortaya çıkan duygularla başa çıkma ve kontrol altına alma ile ilgili olup insan davranışlarına yön vermede önemli bir role sahiptir. Bir değer ve inanç sistemine bağlı olarak oluşan tutumların olumlu ya da olumsuz olması öğrenme sürecini doğrudan etkilemekte ve bireylerin gelecekteki yaşantılarına yön vermektedir (Bozdoğan ve Yalçın, 2005, s.241).

Öğrenciler demografik farklılıkları nedeni ile beden eğitimi dersine yönelik farklı

tutum göstermektedirler. Örneğin kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine olan tutumuna bakıldığında; Demirhan ve Koca (2004)'nin cinsiyet ve spora katılım açısından lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları araştırma sonuçlarına göre; kızlar ve erkeklerin tutumları karşılaştırıldığında erkeklerin tutum puanları kızlara oranla daha yüksek bulunmuştur.

Gary ve David (1991) araştırmalarında kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha pozitif beden eğitimi tutumlarına sahip olduğunu, Sosyo-ekonomik seviyelerine göre de istatistiksel olarak anlamlı fark belirlemişlerdir.

Chung ve Phillips (2002)'in beden eğitimine olan tutum ve boş zaman egzersizi arasındaki ilişki başlıklı araştırmada fiziksel eğitime yönelik tutumlarda cinsiyet ve milliyet açısından anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Tayvanlı öğrenciler Amerikalı öğrencilerden daha olumlu tutumlara sahiptir. Erkekler kızlara göre daha fazla boş zaman egzersiz değerlerine sahip ve yine Amerikalı öğrenciler de Tayvanlı öğrencilerden daha fazla boş zaman değerlerine sahip olduğu görülmüştür.

Subramaniam and Silverman (2007) ortaokul öğrencilerinin beden eğitimine ilişkin tutumları konulu araştırmalarında genel olarak öğrencilerin beden eğitimine tutumları ve sınıf düzeyine göre fark araştırılmış. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin beden eğitimine tutumları pozitif çıkarken sınıf düzeyine göre ise ters orantılı çıkmıştır. Yani sınıf düzeyi yükseldikçe tutum değerlerinde azalma olduğu gözlenmiştir.

Altay ve Özdemir (2006)'in araştırma sonuçlarına göre; öğrencilerin tutum ortalamalarında sınıf düzeylerine göre anlamlı fark bulunmuştur. Hünük (2006)'ün araştırma sonuçlarına göre; sınıf düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir. Öğrencilerin tutum puan ortalamaları sınıf seviyesi yükseldikçe düştüğü gözlenmiştir. Literatürde de görüldüğü gibi öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarında birçok faktörün etkili olduğu gözlemlenmektedir. Bu yönü ile demografik, sosyo-ekonomik faktörler gibi birçok etken öğrencilerin beden eğitimine ve spora olan tutumların farklılaşmaya neden olduğu söylenebilir. Öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarında hangi faktörlerin farklılık gösterdiğinin bilinmesi dersin işlenişi ve eğitim öğretim hedeflerine ulaşması bakımından önemli olduğu düşünülmektedir.

İlköğretim öğrencilerinin Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılımı onların bir bütün olarak gelişimlerine katkı sağlayacağı ve bu katkının daha olumlu ve etkili

olabilmesi için ilköğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarında farklılaşmaya neden olan faktörlerin iyi bilinmesi bu araştırmanın problemine neden oluşturmaktadır.

II. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmamızın evrenini Muğla il merkezindeki ilköğretim ikinci kademe 6. 7. ve 8. Sınıf öğrencilerin tümü oluşturacaktır. Örneklemi ise 2010-2011 eğitim-öğretim yılında Muğla il merkezindeki 8 okulda öğrenim gören ilköğretim ikinci kademe 6. 7. ve 8.sınıf öğrenciler oluşturmaktadır. Buna göre yaş dağılımları aşağıdaki tablodaki gibidir;

Yaş	N	%
12 yaş altı	73	15.9
13 yaş	232	50.7
14 yaş ve üzeri	153	33.4
Toplam	458	100

2.2. Veri Toplama Aracı

Veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Ölçeğin birinci bölümünde araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde ise öğrenci tutumlarının ölçülmesi için; Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği” (BESTÖ) kullanılmıştır.

Muğla ilindeki 8 ilköğretim okulunda öğrenim gören 226 kız ve 232 erkek olmak üzere toplam 458, 6.7. ve 8. sınıf öğrencisine uygulanması sonucu, ölçeğin Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0.93, sınıfiçi korelasyon katsayısı 0.85, ölçüt geçerliliği katsayısı 0.83 olarak hesaplanmıştır. Likert tipi 5’li dereceleme ölçeği uygulanmıştır. 24 maddelik ölçeğin

12'si olumlu 12'si olumsuz maddeden oluşmaktadır. Anket maddelerinin incelenmesinde 6, 7, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23. maddeler olumlu 1, 2, 3, 4, 5, 8, 11, 13, 19, 20, 22, 24. maddeler olumsuz maddeler olarak incelenmiştir.

Ölçek maddeleri için;

	Olumlu Madde	Olumsuz Madde
Tamamen katılıyorum	5	1
Katılıyorum	4	2
Kararsızım	3	3
Katılmıyorum	2	4
Tamamen katılmıyorum	1	5

Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 24, en düşük puan ise 120'dir. Sonuçta 1-24 puan en olumsuz tutumu, 25-48 puan olumsuz tutumu, 49-72 puan nötr tutumu, 73-94 puan olumlu tutumu, 95-120 puan en olumlu tutumu ifade etmektedir. Ölçekten elde edilebilecek puanları yorumlamanın bir diğer yolu da yanıtlayıcı tarafından işaretlenen cümlelerin madde puanlarının toplamının madde sayısına bölünmesidir. Bu yolla elde edilecek istatistik 1 ile 5 arasında olacaktır. Bunlardan 1- 3 arasında olanlar olumsuz, 3-5 arasında olanlar olumlu tutum gösterecektir (Demirhan ve Altay,2001, s.17).

2.3. Verilerin Toplanması

2010-2011 eğitim-öğretim yılında “Öğrenci Kişisel Bilgi Formu” ve “Beden Eğitim ve Spora İlişkin Tutum Ölçeği” örnekleme oluşturan Muğla İlindeki 8 İlköğretim okulunun altıncı, yedinci ve sekizinci sınıflarında araştırmacı ve okulun beden eğitimi veya branş öğretmeni ile beraber aynı anda sınıfta olan öğrenciler üzerinde uygulanmıştır. Doğru ve eksiksiz olarak doldurulan anketler değerlendirmeye katılmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde SPSS (16) İstatistik programından yararlanılmış ve anlamlılık

düzeyi $p < 0,05$ alınmıştır.

Araştırmada katılımcıların demografik özellikleri ile ankete verdikleri cevapların yüzdelik dağılımlarının belirlenmesinde frekans analizi; cinsiyetler ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t-testi;, sınıf, yaş, gibi değişkenlere göre beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır.

III. BULGULAR

Tablo.1. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Beden Eğitimi Dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılması

Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	P
Erkek	232	3,00	,376	1,857	,064
Kız	226	2,94	,322		

* $p < 0,05$

Tablo 1'e bakıldığında katılımcıların cinsiyetlerine göre beden eğitimi dersi tutum ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması sonucunda gruplar arası anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p > 0,05$).

Tablo.2. Katılımcıların Sınıf Dağılımlarına Göre Beden Eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılması

Sınıf	N	Ortalama	Sd	f	P
6.Sınıf	75	2,94	,306	1,708	,182
7.Sınıf	155	3,01	,382		
8.Sınıf	231	2,95	,342		

*($p < 0,05$)

Araştırmaya katılanların verdikleri cevaplar incelendiğinde sınıf dağılımları ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$).

Tablo.3. Katılımcıların Dersteki Başarı Durumlarına Göre Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Başarı Durumu	N	Ortalama	Std.Sap.	f	P
Çokiyi	2,94	3,03	,345		
İyi	2,96	2,93	,356		
Orta	2,98	2,96	,333	,652	,626
Zayıf	3,10	3,03	,528		
Çok zayıf	3,16	2,96	,351		

*($p<0,05$)

Araştırmaya katılanların verdikleri cevaplar incelendiğinde katılımcıların dersteki başarı durumları ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. ($p>0,05$)

IV. TARTIŞMA VE YORUM

Araştırmanın amacı, Muğla ili merkez ilköğretim ikinci kademesinde 6. 7. ve 8. sınıflarında öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını belirlemektir. Bu bağlamda ele alınan bulguların tartışma ve yorumu aşağıda verilmiştir.

Araştırma bulgularına göre katılımcıların cinsiyetlerine göre beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları incelendiğinde; ilköğretim ikinci kademe öğrenim gören öğrencilerin cinsiyetlerine göre tutum puanları ortalamalarına bakıldığında, tablo 1’de ilköğretim ikinci kademe öğrenim gören kız öğrencilerin tutumlarının olumsuz olduğu görülmektedir. Bu da

bize ilköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören kız öğrencilerin bu derse ilişkin tutumlarının olumsuz olduğunu, erkek öğrencilerin ise bu derse ilişkin tutumlarının olumlu olduğunu göstermektedir. Katılımcıların cinsiyetlerine göre beden eğitimi dersi tutum ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması sonucunda ise gruplar arası anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Hünük'ün Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırıldığı araştırma sonuçlarına göre; cinsiyete göre öğrencilerin tutum puanları ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir. Kız ve erkek öğrencilerin olumlu tutum gösterdikleri ve erkek öğrencilerin tutum ortalamalarının bütün sınıf düzeyinde kızlara göre yüksek olduğu gözlenmiştir. Cinsiyet beden eğitimiyle ilişkin tutumlarda önemli-aracı bir rol oynadığından beri birçok çalışmada kızların ve erkeklerin tutumları karşılaştırılmıştır.

Bu çalışmalarda erkeklerin mücadele gerektiren ve risk ögesi taşıyan fiziksel etkinliklere ilişkin daha olumlu tutum sergiledikleri bulunmasına rağmen, kızların estetiği vurgulayan ve sosyal yetenekleri geliştiren fiziksel etkinliklere ilişkin daha olumlu tutum sergiledikleri belirlenmiştir. Bu çalışmanın bulgularına göre erkek öğrencilerin tutumlarının kız öğrencilerin tutumlarına oranla daha yüksek olması bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

Altay ve Özdemir (2006) Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim 1. kademesinde öğrenim gören 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarını karşılaştırdıkları araştırma sonuçlarına göre; öğrencilerin tutum ortalamalarında cinsiyete göre anlamlı fark gözlenmiştir. Bu çalışmadaki bulgular elde ettiğimiz bulgularla çelişmektedir.

Araştırma bulgularına göre ilköğretim ikinci kademe öğrencilerin sınıf dağılımlarına göre beden eğitimi ve spora olan tutumları incelendiğinde; öğrencilerin sınıf dağılımlarına bakıldığında tablo 2'de en düşük tutum puanı ortalamasının 6.sınıflarda (X=2,94), bunu takiben 8.sınıf (X=2,95) ve en yüksek tutum puanı ortalamasının 7.sınıf (X=3,01) olduğunu görmekteyiz. Buna dayanarak 7.sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumlu, 6 ve 8. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının ise olumsuz çıktığını söyleyebiliriz. Araştırmaya katılanların verdikleri cevaplar incelendiğinde sınıf

dağılımları ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Buradan da öğrencilerin öğrenim görmüş olduğu sınıf düzeyi, beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarda belirleyici bir etken değildir sonucu söylenebilir.

Sonuçlar ile ilgili olarak öğrencilerin öğrenim görmüş olduğu sınıf düzeyine göre beden eğitimi ve spora tutumlarına ilişkin yapılan çalışmaların bir kısmı şu şekildedir. Altay ve Özdemir (2006)' in araştırma sonuçlarına göre; Öğrenci tutum puan ortalamalarında sınıf düzeylerine göre anlamlı fark bulunmuştur.

Subramaniam ve Silverman (2007)'in araştırma sonuçlarına göre de ortaokul öğrencilerinin sınıf düzeyine göre tutum ortalamaları ters orantılı çıkmıştır. Bu araştırma sonuçları ise bizim bulgularımızdan farklıdır.

Bu araştırmaların bizim bulgularımız ile örtüşmeme nedeninin farklı eğitim-öğretim kademesindeki öğrenciler ile yapılmış olmasından kaynaklandığını düşünülebilir. Farklı eğitim kademelerinde öğrenciler farklı gelişim dönemleri içinde bulunmalarından dolayı beklenti, istek ve eğilimlerinin de farklılaşabileceği düşünülebilir. Bu nedendir ki ilköğretim ve ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarında farklılık olabilir.

Araştırma bulgularına göre ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin okulundaki okul başarı düzeylerine göre beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları incelendiğinde; en düşük tutum puanı ortalamasının tablo 3'e bakılarak durumları iyi olan öğrenciler olduğunu $X=2,93$, en yüksek tutum puanı ortalamasının ise durumları çok iyi olan ve zayıf olan öğrencilere $X=3,03$ ait olduğunu görmekteyiz. Durumları iyi, orta ve çok zayıf olan öğrenciler durumları çok iyi ve zayıf olan öğrencilere oranla beden eğitimi dersine olumsuz bakmaktadır. Lakin Bulgular sonucunda katılımcıların okuldaki derslerdeki başarı durumu ile beden eğitimi ve spor dersine olan tutumları arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bu göstermektedir ki, öğrencilerin derslerdeki başarı düzeyleri beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarda belirleyici bir etken değildir.

Çetin (2007) orta öğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması adlı çalışmasında, öğrencilerin başarı düzeyleri ile beden eğitimi ve spora olan tutumları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Okullardaki genel başarı düştükçe, tutum puanlarının da düştüğü görülmüştür. Yani başarı durumları ile tutum ortalamaları doğru orantılı olarak farklılık gösterdiği söylenebilir. Buda bizim yapmış olduğumuz çalışma ile

çelişki göstermektedir.

Sonuç olarak Muğla ili merkez ilköğretim okullarında okuyan 232'si erkek, 226'sı kız toplam 458 katılımcının vermiş olduğu cevaplar ve bu cevaplardan elde edilen bulgular neticesinde ilköğretim ikinci kademe öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumsuz niteliktedir. Günümüzde sınavların fazla oluşu, öğrencilerin erken yaşlardan itibaren gerek lise sınavları gerekse ileriye dönük üniversite sınavlarına olan çalışmaları, beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumsuz etkilediği düşünülür. Ailelerin öğrencileri beden eğitimi dersi yerine sınavlarda daha önemli yer tutan derslere yönlendirdiği, öğrencilerin bunlardan artı kalan zamanlarında beden eğitimi aktivitelerine ve dersine yönelemediği düşünülebilir.

Beden eğitimi alanında tutum konusunda yapılacak araştırmalar, öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin olumlu tutum geliştirmeleri konusunda yapılacak çalışmalara katkı sağlayabilir, istendik hedeflere ulaşılmasına yardımcı olabilir.

Çocukların beden eğitimi dersine karşı oluşturdukları tutumları ortaya çıkarmak, eğitimci ve program geliştirme uzmanlarına, beden eğitimi ders programlarının yeniden gözden geçirilmesi, kullanılan yöntemlerin değerlendirilmesi aşamasında katkıda bulunarak yol gösterici olabilir.

Bu tür araştırmalar, farklı yaş grupları üzerinde de uygulanabilir. Araştırmada kullanılan tutum ölçeği, farklı illerdeki öğrenciler üzerine de uygulanarak karşılaştırma yapılabilir. Çalışmanın sonuçları dikkate alınarak, öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin olumsuz tutum geliştirmelerine neden olan etkenler belirlenip, bu konu ile ilgili gerekli önlemler alınabilir.

KAYNAKÇA

1. Altay, F, Özdemir, Z. (2006). “Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim 1. Kademesinde Öğrenim Gören 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması”. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 3-5 Kasım Muğla Üniversitesi, Nobel Yayınları, Muğla
2. Chung, M. H., and Phillips, D. A. (2002). “The relationship Between Attitude Toward Physical Education and leisure – Time Exercise in High School Students”. Physical Educator 00318981, 20020901, Vol.59, Issue 3. (Indianapolis, Ind.).
3. Çetin, M. (2007). “Orta Öğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması”. Gazi Üniversitesi, Ankara
4. Demirhan, G., Altay, F. (2001). “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutum Ölçeği”, II. Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu. Ankara
5. Demirhan, G., Koca, C., (2004). “An Examination Of High School Students’ Attitudes Toward Physical Education With Regard To Sex and Sport Participation, Perceptual and Motor Skills”, 98, 754-758
6. Ercan, A. R. (1998). “Eğitimde Başarı İçin Öğrenci Tanıma Teknikleri”. (Üçüncü Baskı). Milli Eğitim Basımevi. Ankara
7. Bozdoğan, A. E., Yalçın, N. (2005). “İlköğretim 6,7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Fen Bilgisi Derslerindeki Fizik Konularına Karşı Tutumları”. Gazi Üniversitesi. Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi. 6 (1)
8. Hünük, D. (2006). “Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti,

Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından Karşılaştırılması". (Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Programı. Ankara

9. **Gary, E. B., David, A. B. (1991).** "*Children's Attitudes Towards Activity and Perceptions of Physical Education*". Health Education Research, Vol.6, No.4, 465-478

10. **Gsgm. (Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü). (1999).** "*30 Haziran 2 Temmuz Spor Şurası*". Ankara

11. **Meb (Milli Eğitim Bakanlığı). (2000).** "*Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders İçi ve Ders Dışı Çalışmaları Rehberi*". Milli Eğitim Basımevi. Ankara

12. **Subramaniam, P. R. and Silverman, S. (2007).** "*Middle School Students' Attitudes Toward Physical Education. Elsevier*". Teaching and Teacher Education. 23. 602-611.

13. **Yapıcı, M. (2004).** "*Okul ve İnsan*". Ocak Yayınları. Ankara